

steriets eller Rigsdagens Anseelse vil tabe derved.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem, som nu havde Ordet, talte om noget mere Støtte til de gamle Pensionister, talte hjertevarmt om, at disse gamle burde sikres en sorgfri Alderdom. Det er jo altid glædeligt at høre saadanne varme Ord, naar der er Tale om Mennesker, der lider Nød, og i Særdeleshed gamle Mennesker. Jeg kunde have ønsket, at det ærede Medlem i sin Tid havde vist den samme Varme, da der var Tale om de aldersrenteunderstøttede og de Satser, der skulde fastsættes for dem, den Gang da det ærede Medlem tilhørte den kompakte Majoritet saavel i dette som i det andet høje Ting, men da synes jeg ikke, at hans Hjertevarme overfor de gamle havde nogen synderlig Indflydelse paa hans eget Parti og det Parti, hvormed han kontraherede, men det kan jo være, at det ærede Medlems Stemning er anderledes nu end den Gang. Jeg venter derfor ifølge de Udtalelser, han er fremkommet med, at han vil melde sig og gøre et trofast Arbejde, ogsaa indenfor sit Parti, for at ændre den Aldersrentelov, vi har i Øjeblikket.

Fibiger: Det forbavtede mig en Del, da Finanslovforslaget blev fremsat, at se, at der fra det nuværende Ministeriums Side var foretaget forskellige Nedskæringer paa Omraader, hvor jeg egentlig ikke havde ventet at finde Nedskæringer fra den Side. Jeg tænker her paa forskellige Nedskæringer, der er foretaget, navnlig med Hensyn til Forhold ovre i Vestjylland. Da dette har været fremdraget fra forskellige Sider her baade med Hensyn til Hedeselskabet og med Hensyn til Mergling o. s. v., skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa. Men der er et Punkt, som jeg gerne vil sige nogle Ord om, og det er Nedskæringen af Beløbene til Vestkysthavne, hvorom jeg forleden havde Anledning til at fremsætte en kort Bemærkning.

Det er lidt underligt, at det er paa et saadant Punkt, man foretager Nedskæringer, naar man tænker paa, at ved et Arbejde som dette ovre ved Hanstholm Havn gaar Landets Penge fortrinsvis til Arbejds-løn, til Opkøring af Ral og til Anvendelse af Cement, som vi jo har her i Landet. Jeg synes, at de Penge maa være vel an-

vendt, og denne Anvendelse kan ikke bidrage til at forringe vor Valuta, saaledes som Tilfældet er med saa meget af det, vi skal indføre fra Udlandet, hvorved vi faar en daarligere Handelsbalance. Bevillingen til Bygning af Vestkysthavne er nedsat fra 1½ til 1 Mill. Kr., og efter hvad den højtærede Minister har udtalt, fordeles disse Penge saaledes, at de 700 000 Kr. gaar til Hirtshals Havn og de 300 000 Kr. til en Mole ved Løkken. Jeg forstaaer altsaa, at det er Meningen at standse Arbejdet ved Hanstholm Havn.

I en Periode, hvor baade her i Rigsdagen og mange udenfor Rigsdagen spejder efter at finde Punkter, hvor man kunde spare, saaledes at der kunde skaffes Balance paa Regnskabet — noget, jeg ogsaa er en ivrig Tilhænger af — kan jeg godt forstaa, at ogsaa en hel Del af Rigsdagens Medlemmer — hvad der ogsaa har givet sig Udtryk i Taler her fra denne Plads — mente, at der her var et Beløb, som man maaske kunde spare; og naar dette nu er foreslaaet fra Ministeriets Side, tænker man vel som saa: Det er jo Regeringen, der har Ansvaret, og det kan ogsaa godt være, at man kan være færdig med Spørgsmaalet om Vestkysthavne, naar Hirtshalshavnen er blevet bygget; der er jo bygget Havne i Skagen, i Esbjerg, og der er kommet en lille Fiskerihavn ved Thyborøn, og naar nu Hirtshalshavnen er færdig, maa det Spørgsmaal vel være forbi, og vi kan vel spare den Havn, der har været Tale om ved Hanstholm.

Jeg siger, at det er ret forstaaeligt, at en Del Medlemmer maaske kunde ræsonnere som saa, at der kunde vist spares et Beløb her, og saa var det jo nok værd at tage med. Det var jo nok værd at tage med, om der kunde spares en 500 000 eller 1 Mill. Kr. om Aaret. Men det kan kun være ved en flygtig Betragtning af dette Forhold, at man kan komme til dette Resultat, thi i en Periode som den, vi er i nu, maa man se sig om efter Ting, som man virkelig kan vente kan give Udbytte; man maa se paa de Formaal, som man giver Penge ud til, om de er produktive, ligesom man i sin egen Bedrift maa skelne imellem, om man giver Penge ud til noget, som man kan vente vil give Renter af de Penge, der sættes deri, eller det er Ting, som man ikke kan vente sig noget Udbytte af. Det maa man naturligvis ogsaa gøre i Statshusholdningen. I en Periode, hvor der er Vanskeligheder, kan det ikke hjælpe, at man i sin egen Økonomi lukker helt af og siger: Nu vil jeg ikke